

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

อย่าตื่นเงาปีใหม่

สรุปทองคำและดอลลาร์วันที่ ๓๑ เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๗ กิโล ๔๑ บาท ๗๖ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๙,๕๙๖ ดอลลาร์ ทองคำและดอลลาร์ที่มอบเข้าคลังหลวงแล้วเวลานี้ ทองคำมอบแล้ว ๙,๑๒๕ กิโล ดอลลาร์มอบ ๘ ล้าน ๘ แสนดอลลาร์ ทองคำและดอลลาร์ที่ได้รับเพิ่มหลังมอบแล้วเมื่อวันที่ ๒๖ เวลานี้ทองคำได้ ๓๙ กิโล ๙ บาท ๑๗ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๖๓,๖๒๐ ดอลลาร์ รวมทองคำทั้งหมดได้ ๙,๑๖๔ กิโล ขาดอยู่อีก ๘๓๖ กิโล จะครบจำนวน ๑๐ ตัน อันนี้ละขาดที่จะตัดสินกันเดือนเมษายน เป็นวันปิดฉาก เราเปิดวันที่ ๑๒ เมษา โครงการช่วยชาติ จะปิดในวันนั้น กะไว้อย่างนี้ ปิดวันที่ ๑๒ ปีนี้แหละ เมษา เหมือนกัน รวมดอลลาร์ทั้งหมดได้ ๘,๘๖๓,๖๒๐ ดอลลาร์ ขาดอยู่อีก ๑,๑๓๖,๓๘๐ ดอลลาร์ จะครบจำนวน ๑๐ ล้านที่กำหนดไว้แล้ว

รายละเอียดทองคำและดอลลาร์วันที่ ๓๑ ธันวาคม ที่สวนแสงธรรม จ.กรุงเทพฯ ทองคำได้ ๕ กิโล ๓๔ บาท ๙๐ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๗,๒๐๗ ดอลลาร์ วัดป่าจักรราช อ.จักรราช จ.นครราชสีมา ทองคำได้ ๒ กิโล ๖ บาท ๘๖ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๒,๓๘๕ ดอลลาร์ รวมทั้งสองแห่ง ทองคำได้ ๗ กิโล ๔๑ บาท ๗๖ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๙,๕๙๐ ดอลลาร์ กรุณาทราบตามนี้ จะเดินตามนี้ ดังที่เราไปคราวนี้จะเอาให้มากเลยก็ได้มากจริงๆ ทองคำได้เข้าคลังหลวงตั้ง ๑ ตัน กับ ๔๐๐ กิโล เข้าคลังหลวงคราวที่แล้วนี้ ดอลลาร์ ๕ แสนดอลลาร์ที่เข้า มีแต่อย่างมากๆ ทั้งนั้น เรียกว่าสมใจ คราวต่อไปนี้จะปิดโครงการแหละ วันที่ ๑๒ เมษา วันเปิดก็วันนั้น แล้ววันปิดก็วันเดียวกัน เปิดประตูนี้ก็ปิดประตูนี้ ประตูเก่านั้นแหละ เพราะฉะนั้นจึงขอให้พี่น้องทั้งหลายเร่ง เราเร่งละคราวนี้เราจะปิดฉาก ยังขาดอยู่เพียง ๘๓๖ กิโลเท่านั้น เราได้แล้วตั้ง ๙ ตันกว่า ขาดเพียง ๘๓๖ กิโลทำไมจะไม่ได้ ต้องได้

เมื่อวานออกจากกรุงเทพฯ สวนแสงธรรม ๙ โมง ๒๐ นาที ไปถึงจักรราชบ่ายโมงเป้งพอดีเลย พอก้าวเข้าวัดก็บ่ายโมงเป้ง เป็นเวลา ๓ ชั่วโมง ๔๐ นาที รถวิ่ง ๓ ชั่วโมง ๔๐ นาที ซึ่งก็นับว่าเร็วอยู่ รถออกจากกรุงเทพฯมาภาคอีสานเป็นแผ่นเลยเที่ยวบนถนน วันที่ ๓๑ รถมาน่าเราต้องขอแหวกทางมา ถ้าธรรมดาเรียกว่าช้า แต่พูดถึงเรื่องวันปีใหม่มรดกเขาติดกันอยู่ เราแหวกมาได้ๆ แล้วก็เข้าไปวัดป่าจักรราช ได้จากวัดป่าจักรราชไป ๖๒ ปี เมื่อ

วานก็เลยเล่าเรื่องที่ว่าตาปะขาวเขาเล่านิทานหลวงตา บอกว่าจะเล่านิทานหลวงตาบัวให้ฟัง เล่าย่อ ๆ ที่ว่า ๙ ปีนี้ก็ออกพร้อมกันเลย ตามธรรมดาเราไม่เคยพูดนะ อย่างนี้ไม่เคยพูด

เมื่อวานนี้เล่านิทานเลยเอาออกมาด้วยกัน นั่งภาวนาอยู่ ตาปะขาวคนหนึ่งเดินกึก ๆ มายืนตรงหน้าเรา พอมายืนตรงหน้าเราแล้วก็มานับข้อมือให้เราดู หนึ่ง สอง สาม ไปถึงเก้า พอถึงเก้าก็มองมาหาเรา ทางนี้ก็รับทราบกันทันที บอกว่า ๙ ปีสำเร็จ ว่างั้นนะ เราก็เก็บ มาเป็นเวลา ๙ ปีเหมือนกัน เก็บไว้ตลอด คำว่า ๙ ปีมีสองอย่าง บวชมาเราเข้าใจเอานะ ที่ว่า ๙ ปีสำเร็จ นั้นเป็นปัญหาที่ออกจากตาปะขาว แต่เรามาคิดว่า ๑) บวชมา ๙ ปีสำเร็จ ๒) ออกปฏิบัติ ๙ ปีสำเร็จ มีสองอย่าง อย่างต้นพอออกมาปฏิบัติ ๒ ปีมันก็ครบ ๙ ปีใช้ ไหมล่ะ เพราะ ๗ พรรษาเราออก ๗ ปีเราออก พอ ๙ ปีสำเร็จ ในระยะ ๙ ปีนี้ไฟกำลังเผา หัวอก จิตกำลังเสื่อม มันสำเร็จยังงั้นคนกำลังตกนรกทั้งเป็น เลยแยกออกจากนี้ คงจะเป็น ๙ ปีสำเร็จออกปฏิบัติ ว่างั้นนะ พอออกปฏิบัติ ๙ ปีสำเร็จ ที่ว่าบวชมา ๙ ปีสำเร็จนั้น เป็นอันว่าผ่านไปแล้ว หหมดปัญหา เพราะใน ๙ ปีนั้นกำลังไฟนรกเผา จิตเสื่อมอย่างที่เคย เล่ามันแหละ จึงว่าไม่มีหวังอันนี้ คือไปตีความหมายเอาว่าต้องออกปฏิบัติ ๙ ปีสำเร็จ เก็บ ไว้เลยไม่บอกใคร จนกระทั่งถึง ๙ ปี ออกพรรษาวันนั้นพอดี

เราก็คิดว่าพอออกพรรษาแล้วเป็น ๙ ปีแล้วหมดแหละ เลยร้อนใจใหญ่ ได้ไปพูด กับเพื่อนนักปฏิบัติด้วยกัน เอ้อ นี่ผมจะเล่าความงโงให้ฟัง ความรู้ที่ผมเป็นมา ผมเก็บไว้ ๙ ปี ก็เลยเล่าให้ท่านฟังอย่างงั้นแหละ มาถึง ๙ ปี นี้ก็ออกพรรษาแล้ววันนี้ ทำไมความรู้นี้ มันถึงเคลื่อนคลาดไปได้อย่างนั้น ว่า ๙ ปีสำเร็จ นี่ออกพรรษาวันนี้ คือวันออกพรรษา ผม จะมาขายโงให้ท่านฟัง ว่ามันรู้อย่างนั้น ๆ ๙ ปีสำเร็จ วันนี้ออกพรรษาแล้ว ๙ ปีแล้วมันยังไม่สำเร็จ แต่เรื่องความละเอียดของจิตนี้ยอมรับ ละเอียดมากทีเดียว แต่ก็รู้ของมันยังไม่สิ้น นี้ผิดตรงนี้ เราก็ว่างั้น ว่า ๙ ปีสำเร็จ เพราะจิตเคยเล่าสู่กันฟังเสมอ เรื่องจิตก็อย่างงั้นแหละ นี่มันยังไม่สำเร็จมันออกพรรษาแล้ววันนี้ว่าไง แสดงว่ามันผิด

ไม่ใช่อย่างนั้น ท่านแก้ดีอยู่นะ คำว่า ๙ ปีนี้ต้องหมายถึงออกพรรษานี้ เขตออก พรรษานี้ไปถึงพรรษาหน้าที่จะเข้าพรรษา ยังเป็นเขต ๙ ปีอยู่ ถ้าเข้าพรรษาปีหน้าเมื่อไร ปับนั้นหมดสิทธิ์ นี่ฟังออกพรรษา มันอยู่ในเกณฑ์ ๙ ปีแหละว่างั้น เราเลยตีใจใหญ่ หือ อย่างนั้นหรือ ยอมรับนะ ตามธรรมดา มันก็หมดเขตนี้ถึงนั้นมันถึงจะหมดเขตหมดสิทธิ์ นี่ ฟังออกพรรษาว่าหมดสิทธิ์ ไม่ถูก ว่างั้นนะ เราก็ หือ อย่างนั้นหรือ ยอมรับนะ ที่นี้ก็เร่งกัน ใหญ่ เพราะมันเร่งของมันอยู่แล้ว แต่ที่มันมีก็บอกว่ายังมี ไม่สำเร็จดังที่วานี้ คำว่าสำเร็จ ต้องให้หมดโดยสิ้นเชิง นี่มันยังมี ก็เลยบอกว่า เขตออกพรรษานี้ เขตของ ๙ ปีนี้ต้องไปถึง

วันออกพรรษาปีบ นั้นละหมดเขตแหละ จะว่าผิดก็ผิดได้ เตี้ยนี้ยังไม่ว่าผิด ท่านว่าอย่างนั้น ยังอยู่ในระหว่างตักดวง เข้าทำดี ท่านพูดก็ดีอยู่ หือ อย่างนั้นหรือ ก็ก้าวเดินต่อไป

เพราะจิตมันหมุนของมันตัวๆ แล้ว ไปก็ เอาพูดให้มันเต็มยศเลยว่า ๙ ปียังไม่ถึงเข้าพรรษา ก็เดือนพฤษภา ไซ้ใหม่ละ วันที่ ๑๕ พฤษภา ๒๕๙๓ ยังไม่ได้เข้าพรรษา ก็มาถึงจุดนี้ก็ก๊อปดีเลย เข้ากันได้ปั้งเลย นี่ก็เล่านิทานให้ฟัง เมื่อวานนี้เล่านิทานให้ชาวจักรราชฟัง เพราะเราไปตั้งรากตั้งฐานที่นั่น จิตใจได้เจริญขึ้นมาจนกระทั่งเป็นสมาธิแน่นปั้ง ก็บอกว่า ไปล้อมที่อุดร เราก็บอก แล้วแบกกongทุกซ้อยู่ ปีหนึ่งกับ ๕ เดือนจึงตั้งตัวได้ใหม่ เล่าให้ฟังหมดแหละ เล่านิทาน จนกระทั่งมาสอนโลก ออกช่วยชาติบ้านเมืองนี้แหละ เล่าเมื่อวานนี้ ไปดูวัดจักรราชเมื่อวานนี้ ไม่มีแม่เปอร์เซ็นต์เดียวเลยเป็นรูปร่างของวัดป่าจักรราชพอเราจะยึดจะจำได้ ไม่มีเลย ขาดสะบันไปหมดร้อยเปอร์เซ็นต์ ไปก็ เอ้อ ปลงธรรมสังเวช มันเปลี่ยนแปลงไปทางบวกค่อยยังชั่ว นี่เปลี่ยนแปลงไปทางลบทางจม ดูสภาพของวัดของวา เข้ากันไม่ได้เลย จำไม่ได้ ที่รอบวัดแต่ก่อนเป็นป่าทั้งนั้น แล้วก็ปั้งเป็นไร่เป็นสวนหมด ในวัดนั้นก็ยังมีแต่สิ่งก่อสร้างเต็มวัดเต็มวา ดูไม่ได้เลย

นั้นละ ๖๒ ปีย้อนกลับไปเมื่อวานนี้ จึงได้ไปเล่านิทานให้ชาวจักรราชฟัง ว่าไปได้กำไรหรือไปขาดทุน จนกระทั่งกลับมา ๖๒ ปีนี้ อยากถามแต่ไม่ได้ว่านะ เมื่อวานไม่ว่าแหละ ไปจนกลับมาได้กำไรหรือว่าขาดทุนมา เล่านิทานเมื่อวานนี้ จากนั้นก็ออกเดินทางมานี้ ไม่ได้ดูนาฬิกาอะไรก็วิ่งปรกติตั้งแต่นั้นออกมา ออกมาตลาดแควร่วมกับทางใหญ่กรุงเทพฯ-อุดร จากนั้นก็มาเรื่อย ๆ มาถึงนี้ก็พอดีกำลังเริ่มท่ม มาถึงนี้พอดีเลย

ต่อแต่นี้ไปก็ขอให้พี่น้องทั้งหลายเริ่มต้นอีกนะเรา จะให้ถึงจุดนั้น นั้นเป็นจุดสำคัญที่ว่าทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน จะให้จบฉากกันในวันที่ ๑๒ วันนั้นเป็นวันปิดฉากโครงการช่วยชาติในวันนั้นแหละ วันที่ ๑๒ เมษา เรียกว่าปั้ง เพราะนี่วันที่ ๑ ปี ๕๗ แล้ว นั้นละเราจะเร่งทองคำจากนี้ไป ดอลลาร์ก็ไม่ค่อยหนักใจนัก เพราะดอลลาร์มันได้มาเรื่อยๆ ทองคำก็ได้มาเรื่อยๆ เหมือนกันแต่มันมีน้ำหนักมากกว่ากัน จึงต้องว่าเป็นห่วงเป็นหนักใจอยู่มากกว่าดอลลาร์ ยังไงเราต้องให้ได้ตามนั้นเลย ทีนี้ก็ปิดฉาก จะออกละที่นี้ กระเทือนโลกละพอปิดฉากก็กระเทือนโลกเหมือนกัน ประกาศออกมาทองคำได้เท่านั้น ดอลลาร์ได้เท่านั้น ส่วนเงินสดนี้ โอ้ย เป็นพันๆ หมื่นๆ ล้าน ที่ช่วยชาติทั่วประเทศไทยหมดเลย

คิดดูเราได้เอาเงินสดนี้ไปซื้อทองคำเข้าคลังหลวงเพียง ๒ พันล้านกว่าบาทเท่านั้น ฟังแต่ว่าเท่านั้น เพราะออกรอบทั่วประเทศนี้ นอกจากนั้นออกหมดเลย ที่มันเด่นๆ ก็คือพวกโรงร่ำโรงเรียน โรงพยาบาล เป็นตึกใหญ่ๆ เครื่องมือแพทย์แฝงอยู่ในนั้นทุกอย่างๆ

พระราชกรณียกิจมีทางเรือจนล่าช้า นี่ก็ใหญ่ ตึกสองหลัง สามชั้น ประมาณ ๓๐ ล้านกว่า ทางอุดรเราก็มีเรือจน สร้างตึกให้ อันนี้ไม่มาก ๒ ล้าน แล้วก็ให้ห้องน้ำห้องส้วมเขา ๕๐ กว่าห้องยาวเหยียด แต่เราไม่ได้ไปดู ทางสว่างๆ ก็เรือจน แล้วหนองบัวลำภู จากนี้ทางใหญ่อยู่บ้างก็สถานีตำรวจ และสถานีรถไฟอุดร ที่เป็นใหญ่อยู่บ้างพอมองเห็น นอกจากนั้นก็เป็นที่โรงเรียน สถานที่ก่อสร้างใหญ่ๆ ตามโรงพยาบาลมากต่อมาก

เราได้พยายามเต็มกำลังความสามารถแล้ว ช่วยโลกคราวนี้ เรียกว่าช่วยเต็มเม็ดเต็มหน่วย ถึงขนาดที่ว่าขึ้นเวทีเลย ออกสนามรบเลย ไม่มีถอยใครทั้งนั้น มีแต่พึดคอขาดๆ ไปเลยเทียว นี่เราเด็ดเพื่อพี่น้องทั้งหลายทั่วประเทศไทย พี่น้องทั้งหลายคอขาดเราต้องคอขาดไปก่อน ขนาดนั้นละเราออกสนาม ไม่ว่าจะยังไงไม่มีคำว่าถอยเลย เพื่อชาติบ้านเมือง และศาสนาซึ่งเป็นของมีคุณค่ามาก ก็ได้ช่วยเต็มกำลัง นี่ก็จวนเข้าถึงจุดหมายปลายทางในการช่วยชาติได้เป็นผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ก็จะกำหนดกันวันที่ ๑๒ เมษายน ๔๗ นี้ แล้วก็ปิดฉาก อยู่ด้วยความสง่าผ่าเผย

สมบัติเงินทองเรา นายกมาเยี่ยมวันนั้นก็เป็นที่พอใจ อยากให้หลวงตาได้พักผ่อน เพราะสมบัติเงินทองเรารู้สึกว่าทรูหราขึ้นเป็นลำดับลำดับ เป็นที่อับอายใจทั้งในคลังหลวง และนอกคลังหลวง สมบัติเงินทองเรา นี่นายกพูดเอง มหาเรา วันที่ ๓๐ มา ทราบก่อนหน้าวันหนึ่งว่าเราจะกลับ เพราะเราไปเราไม่ได้เกี่ยวข้องกับใคร เป็นเรื่องของเรา โดยเฉพาะ ทางการบ้านเมืองเราไม่ยุ่ง พอท่านทราบท่านจึงมาวันที่ ๓๐ ตอนค่ำ มาอีกมาแบบปุบปับเทียว ไปก็ขึ้นไปคุยกันสองสามคน นอกจากนั้นก็มีการรอบอยู่ข้างนอก คนอื่นคนใดเราไม่บอกให้ทราบนะ เพราะจะมาเอิกเกริกทำลายความต้องการที่จะพูดอะไรต่ออะไรกัน เราปิดหมด อย่างที่ลูกศิษย์เต็มอยู่สวนแสงธรรมเราบอกใครเมื่อไร นั่นละเวลาเก็บเก็บอย่างนั้นนะ ไม่มีใครทราบ ทางนายกก็เหมือนกันท่านไม่บอกใคร ออกจากนั้นปั๊บก็ออกมาเลย บิ่งถึงเลย เพราะฉะนั้นคนถึงไม่ทราบ ไม่มีคน

ถ้าพูดถึงเรื่องการเงินการทอง ท่านพูดเอง แน่นนอน เพราะท่านเป็นผู้หาเงิน ไม่ใช่เป็นผู้มากอบโกยเอาเงิน เป็นผู้หาเงิน หาทุกวิถีทาง บอกว่าสมบัติในคลังหลวงเราเวลานี้อุ่นหนาฝาคั่งแล้ว นอกจากนั้นก็กระจาย มีแต่ผลรายได้ไหลเข้ามาๆ จึงขอให้หลวงตาได้พักผ่อนหย่อนใจให้สบาย บ้านเมืองเราเรียกว่าหายวิตกไปโดยลำดับลำดับแล้ว ถึงขั้นบวกขึ้นเรื่อยๆ แล้ว ก็บอกอย่างนั้น เราก็ไม่พูดอะไรมาก บอกว่าเราก็รอที่จะพักผ่อนอยู่แล้วเวลานี้ เรากี่ว่างั้น พอถึงเวลาเราก็พักของเรา ไม่ได้พูดมากมาย เรื่องการเงินการทองเราไม่

เกี่ยวข้องกับเลย เพราะเป็นเรื่องของเราโดยเฉพาะ เราไม่ไปเกี่ยวกับนายก ถ้าเกี่ยวกับนายกเราลองไปขอดูซิ จะเอาเท่าไรทันทีเลยใช้ไหมล่ะ เราไม่ขอ

เราทราบบรรดาศรัทธาทั้งหลายที่ทำอะไรๆ อย่างถึงใจๆ พร้อมกับทรัพย์สินสมบัติ อำนาจนี้ เราก็คือเรา ธรรมเป็นธรรม เรื่องผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นธรรมชาติไหนก็เป็นเรื่องของท่านเหล่านั้น เราผู้ปฏิบัติธรรมเราก็คือธรรมเป็นเกณฑ์ เมื่อสมควรจะขอเราขอเอง เมื่อไม่สมควรจะขอเราก็คือไม่ขอ ไม่รบกวน เมื่อถึงกาลเวลาจำเป็นที่จะต้องรบกวน อย่างไรก็ตาม ลูกศิษย์กับอาจารย์ต้องรบกวนกันจนได้นั้นแหละ เมื่ออยู่สะดวกสบายก็ให้ต่างคนต่างอยู่ไปอย่างนั้น

ในทองคำเหล่านี้เราก็อ้าวเดินเพื่อพี่น้องทั้งหลาย ได้มีน้ำใจต่อกันทั่วประเทศ ไม่ให้หนักทางโน้นหนักทางนี้ นอกจากเวลาจำเป็นก็เข้ามาทုံช่วยกันเสียทีหนึ่ง จากนั้นก็ปล่อยให้ต่างคนต่างดีดต่างดีนเสมอหน้ากัน สมกับชาติไทยเราเป็นชาติของไทย ต่างคนต่างบำรุงรักษา กัน จะปล่อยให้คนใดคนหนึ่งมาทำไม่เหมาะสมกับชาติไทยของเรา เพราะฉะนั้นเราจึงให้เป็นไปอย่างนี้ บรรดาลูกศิษย์ที่จะมาทုံช่วยก็มี แต่ให้รอไว้ก่อน ทุกสิ่งทุกอย่างให้รอให้มีน้ำหนักเท่ากัน ให้ต่างคนต่างเสียสละ ได้มากได้น้อยเป็นกำลังของชาติไทยเราเอง นั่นละเป็นความเหมาะสม ก็ปฏิบัติอย่างนั้นเรื่อยมาๆ จนกระทั่งปัจจุบันนี้

อย่างที่ว่ากับนายกก็เหมือนกัน ถ้าว่าเราขอนี้ ยังไงก็ไม่พ้นว่าจะเอาเท่าไรเลยแหละ เราไม่ขอ เพราะเราไม่เห็นแก่ได้นี้ละ ใครจะมาอะไรเราให้อะไรเราผิดปรกตินี้ เราก็คือเรา เราก็คือบอก เช่นอย่างเราช่วยชาติบ้านเมือง ไม่ใช่เราช่วยแบบความโลภนะ ได้เป็นธรรมๆ ทุกอย่างให้เป็นธรรมทั้งนั้น ไม่มีความโลภเข้ามาแฝง เราจึงดำเนินมาอย่างนี้เรื่อยไป นี้ก็จะให้จุดตรงนั้นแหละ ปีนี้เป็นปีที่จบแหละ ยังไงก็เอากันให้จบในเมษา จากนั้นก็ผาสุกเย็นใจด้วยกัน เพราะที่ว่าสมบัติก็นายกพูดเองว่าบอห์นแล้ว ทางคลังหลวงก็ดี ทางอื่นทางใดก็ดี ไหลเข้ามา หาเข้ามา ทางธนาคารก็หาเข้ามาและเก็บรักษา ทางนู้นก็หาเข้ามาให้ทางนี้เก็บรักษา ก็เรียกว่ามีแต่หาเข้าๆ ไม่ได้ขนอนอกนะ จึงว่าขอให้เราพักผ่อนสบายๆ เราก็คือจะพักผ่อนอยู่แล้วนี่จะว่าไง

นี่ก็กำลังของพี่น้องชาวไทยทั่วประเทศ ตั้งแต่เราก็อ้าวเดินพาเป็นผู้นำมาตลอดนี้ เราไม่เคยได้ตำหนิพี่น้องชาวไทยเราทุกภาคเลย เสมอกันหมด ต่างท่านต่างมีความรักชาติ รักความเสียสละด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน ตั้งแต่ต้นจนกระทั่งปัจจุบันนี้ ว่าอะไรจุดใดๆ เป็นจุดนั้นๆ ได้ตามนั้นทันทีๆ ไม่เคยมีความบกพร่องให้เสียกำลังใจ จึงว่าพี่น้องทั้งหลายช่วยหนุนกำลังใจของหลวงตาก็ได้ ไม่เคยทำให้หลวงตาซึ่งเป็นผู้นำเสียกำลังใจ ว่า

บรรดาพี่น้องทั้งหลายไม่เล่นด้วย ไม่ทำด้วย ต่างคนต่างจิตต่างชื้ออย่างนี้ไม่มีในเมืองไทยของเรา เวลาธรรมดาก็ธรรมดา เวลาเร่งเครื่องก็เร่งเรื่อยมา จนกระทั่งสุดท้ายคราวนี้ที่มอบทองคำคราวนี้ได้ทองคำตั้ง ๑,๔๐๐ กิโล นี่ก็เร่งเครื่องใส่กัน ต่างท่านต่างเร่ง ผู้มีกำลังมากน้อยเท่าไรก็ทุ่มเข้ามาๆ ก็ได้ทองคำตั้ง ๑,๔๐๐ กิโล ดอลลาร์ถึง ๕ แสน

เราก็ไม่เคยคิดเรื่องดอลลาร์นะ เราคิดแต่ทองคำมากกว่า แต่เวลาจวนเข้ามามันควรจะได้ถึง ๕ แสนก็ใส่ปุ๊วะเลย ก็ถึงเลย ได้ ๕ แสน จากนั้นไปก็ไม่ขาดมากอะไรนัก อย่างทองคำก็ยังขาดอยู่อีกเพียง ๘๓๖ กิโลเท่านั้น ส่วนดอลลาร์ยังขาดอยู่อีก ๑,๑๓๖,๓๘๐ ดอลลาร์ นี่ที่ขาดไม่มาก จะหดเข้าไปเรื่อยๆ ต่อไปก็ถึง ๑,๐๐๐ กิโลแล้วพอใจ ส่วนบัญชีเราก็จะเปิดไว้ตามเดิม เพราะท่านผู้บริจาคมีหลายท่านหลายคนทั่วประเทศไทย ผู้มีโอกาสเมื่อไรจะถวายเข้ามาเราก็รับไว้ๆ และปฏิบัติตามเดิม ทองคำ ดอลลาร์ เข้าคลังหลวงตามเดิม ทองคำที่ควรจะหลอมเราก็จะหลอม เมื่อได้มาปลีกๆ ย่อยๆ หลังจากปิดโครงการแล้วนะ ทองคำได้มาปลีกๆ ย่อยๆ เราก็จะเก็บรวมไว้ พอหลอมๆ พอมอบก็มอบอีกเช่นเดิม พอเห็นว่าสมควรแล้วก็หยุดไปเลย เพราะเราจะประกาศอีกตั้งแต่วันทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันผ่านไปแล้ว ทีนี้เรื่องผู้มีศรัทธาตามโอกาสอำนวยนั้นไม่แน่นอน เพราะคนทั้งประเทศ เราจึงต้องเปิดบัญชีเอาไว้และปฏิบัติต่อศรัทธาทั้งหลายตามเดิม

เรื่องความร่ำไหลแตกซิมสำหรับเรา พี่น้องทั้งหลายได้กระจำแจ้งในคราวนี้แหละ เงินสมบัติทั้งประเทศไหลเข้ามาสู่เราเป็นผู้รับผิดชอบแต่ผู้เดียว ไม่มีความร่ำไหลแตกซิมไปหาที่ไหนว่างั้นเลย เราแน่ขนาดนั้นแน่ใจเรา เพราะเราช่วยโลกด้วยความเสียสละเป็นตายจริง ๆ ไม่ใช่ธรรมดาณะ ในคราวนี้หากเป็น เป็น หากตาย ตายจริง ๆ ไม่มีคำว่าถอยเพื่อชาติศาสนาซึ่งเป็นของมีคุณค่าในประเทศไทยของเรา ถึงเวลาก้าวออกเดินแล้วเป็นอันว่าไม่ถอยหลัง นี่เราก็เสียสละขนาดนั้น แล้วจะมาสนใจอะไรกับเงินบาทเงินสตางค์ที่จะให้เป็นไฟมาเผาหัวอกเจ้าของไม่มี เราจึงบริสุทธิ์เต็มเหนี่ยวเลย ออกประกาศทางไหนก็ตาม จะเป็นประวัติศาสตร์ ก็ประวัติศาสตร์ที่บริสุทธิ์เต็มเหนี่ยวตลอดมา เพราะเราช่วยชาติด้วยความเสียสละชีวิตจิตใจ ไหนจะมาสนใจกับเงินทอง ๑ บาท ๒ บาท ให้พิจารณา มันเข้ากันได้ไหมล่ะ เอาชีวิตเข้าแลกเพื่อชาติศาสนาของเรา

เวลาออกสนามท่านทั้งหลายก็เห็นแล้วไม่ใช่หรือ มีความย่อหย่อนต่อเหตุการณ์อะไรบ้างที่ไหน ไม่เคยมี มีหนักมีเบาไปตามนั้นแหละ แล้วไหนจะมาหาสนใจกับสมบัติเงินทองเพียงแค่นี้ เป็นไปไม่ได้ว่างั้นเลย เราจึงบริสุทธิ์เต็มสัดเต็มส่วน แล้วต่อไปนี้ให้พากันตั้งอกตั้งใจ

นี่ก็ว่าวันขึ้นปีใหม่ พี่น้องชาวไทยเราซึ่งเป็นลูกชาวพุทธ อย่าไปหลงเงา ตื่นเงา จนเกินไป ปีใหม่เป็นเพียงตั้งรากฐานเอาไว้ ในปีนี้เราจะพยายามปฏิบัติตัวให้ดี บกพร่องตรงไหนให้แก้ไขตั้งแต่บัดนี้วันนี้พรุ่งนี้ แก้ไปเรื่อยๆ สิ่งที่ตั้งงามก็พยายามส่งเสริมหามาเพื่อความดีงามแก่ตัวของเราและสังคม ตลอดประเทศชาติบ้านเมือง ก็จะเป็นมงคลตลอดไปตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม และปีต่อไปก็ตั้งอยู่อย่างนั้น นั่นแหละเรียกว่าไม่หลงไม่ตื่นเงา อันนี้เอะอะก็จะมาขอพรปีใหม่ ๆ เจ้าของไม่สนใจปฏิบัติแก้ไขเจ้าของในสิ่งที่บกพร่องและไม่สนใจจะบำรุงตัวเองในสิ่งที่ตั้งงามเลย จะไปเอาจากปีใหม่ปีเก่า มันก็มีแต่มีดกับแจ้ง จึงเรียกว่าเหลวไหล ไม่มีหลักมีเกณฑ์ นั่นเรียกว่าตื่นเงา ให้ดูตัวเองถึงถูก

ตัวเองบกพร่องที่ตรงไหนให้แก้ไขตรงนั้น ๆ ให้ดีขึ้น ๆ ดีก็ดีกว่าเรา ชั่วก็ชั่วกับเรา สุขอยู่กับเรา ทุกข์อยู่กับเรา จะเป็นสวรรค์ชั้นพรหมก็คือตัวเรา ไปตกนรกอเวจีเพราะความชั่วก็คือตัวของเรา ไปทางดีก็คือตัวของเราเป็นผู้บำเพ็ญดี ไม่ได้ขึ้นอยู่กับมีดกับแจ้ง เป็นแต่เพียงว่าอันนั้นเป็นขีดเป็นแดนตั้งเอาไว้ เพื่อเราจะได้ตั้งเนื้อตั้งตัวปฏิบัติความดีต่อตนเองไป จนกว่าจะถึงวันนั้นจะได้ดีมากมาย ความหมายว่าอย่างนั้นต่างหาก เราไปหวังเอาพรจากปีใหม่ปีเก่าเอาเฉย ๆ มันมีดกับแจ้งไม่ถูก ต้องให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติตัว โดยเอาปีใหม่ปีเก่าเป็นขีดเส้นตายไว้สำหรับการปฏิบัติตัวแก้ไขตัวเองให้ดีขึ้นในจุดนี้ ไม่ให้บกพร่องไปได้ อย่างนั้นถูกต้อง พวกกันจำเอาพี่น้องทั้งหลาย

นี่ฟังว่าเลอะ ๆ เทอะ ๆ ไปคนไหนมีแต่หาพรปีใหม่ ๆ ไม่สนใจกับการปฏิบัติแก้ไข หรือบำรุงตัวเอง เพื่อความเป็นคนดีและละความชั่วไปเป็นลำดับเลย เสียตรงนั้นนะ ให้มาดูตัวเองอย่าไปดูที่อื่น ศาสนาสอนลงที่จุดซึ่งถูกต้องแม่นยำมากมาตลอด วันคืนปีเดือนเป็นมีดกับแจ้งธรรมดา มีมาตั้งกับตั้งกลับไม่ได้พาไปตกนรกไปขึ้นสวรรค์ที่ไหน เพราะเขาไม่มีดีมีชั่วเหมือนมนุษย์เรา มนุษย์เรามีดีได้ชั่วได้ ถ้าทำดีดีไปเรื่อย ๆ ถ้าทำชั่วชั่วไปเรื่อย ๆ อยู่กับคนเรา ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติต่อตัวเอง ถ้าวินคืนปีเดือนเป็นขอบเขตในการปฏิบัติ อย่าให้มันเลื่อนลอยเลอะ ๆ เทอะ ๆ ปีนคอกปีนรั้วคือปีนี้รั้ว อย่าปีนออกไปเพื่อทำความชั่ว ผิด ให้อยู่ในกรอบแห่งความดีทั้งหมด นั่น อย่างนั้นถึงถูกต้องนะ

นี้หยุดราชการตั้ง ๓ วัน ๔ วัน พวกเลอะ ๆ เทอะ ๆ ก็สนุกเลอะเทอะไปเรื่อยนะ พวกที่มีศีลมีธรรมก็ถ้าวางนี้เป็นโอกาสอันดี จะได้ตัดดวงคุณงามความดีเข้าสู่ตัวในวันว่างเช่นนี้ ส่วนคนที่คอยจะหาความชั่วเผาตัวเองนั้น วันว่างเช่นนี้เป็นโอกาสที่จะได้ตกนรกทั้งเป็น ก็วันก็ตกเท่านั้นวัน แล้วก็มาสั่งสมไว้ในใจเป็นนิสัยความชั่วติดตัวไปอีก ถึงวันไม่ว่างตัวเองก็ว่างที่จะทำความชั่วได้ตลอด นี่คนเรา ที่นี้คนทำความดีถึงวันว่างหรือไม่ว่าง เรา

มีเวลาว่างที่จะสร้างความดีต่อเรา นั้น เหมือนกันกับคนชั่ว ว่างตลอดเวลาที่จะสร้างความชั่วใส่ตัวเอง จนเผาเป็นเถ้าเป็นถ่านไม่มีสารคุณติดตัวเลย ใช้ไม่ได้นะ ให้พากันตั้งใจปฏิบัติตัวให้เป็นคนดี

ลูกชาวพุทธ ควรจะมีขอบมีเขตมีเหตุมีผล อย่าเลอะๆ เทอะๆ เลยขอบเขตข้ามเขตข้ามแดน เช่นชนบประเพณีอันดีงามก็เหมือนกัน ประเพณีของประเทศไหนเขาก็มีเป็นหลักเกณฑ์ของเขา ประเพณีของคนไทยเราก็คือเป็นชาติๆ หนึ่ง ควรจะมีหลักเกณฑ์ไว้เป็นสมบัติของชาติไทยเรา ให้ลูกหลานทั้งหลายได้ยึดได้เกาะ การอยู่การกินการใช้การสอยการนุ่งห่ม ขอให้ขอบมีเขต เฉพาะอย่างยิ่งในวัด ยิ่งเป็นวัดที่ท่านตั้งใจปฏิบัติดีปฏิบัติชอบอย่ามานุ่งลอนจ้อนแล่นแจ้นเป็นแบบเปรตแบบสัตว์นรกเข้ามาสู่วัดสุวา ดูไม่ได้เลยนะ เรียกว่าต่อต้านมากที่สุด จนไม่รู้จักสูงจักต่ำเลย มันเลยเถิดแล้วนะ

นี่ละถ้าเมื่อเลยขอบเขตของประเพณีอันดีงามของชาติเราแล้ว มันก็เป็นความทำลายแบบเดียว แต่งเนื้อแต่งตัวเป็นเปรตเป็นผีล่อนจ้อนเหมือนสัตว์ สัตว์เขาไม่แต่งเขาก็ไม่มีอะไรกัน มนุษย์มีคุณค่ามีราคามีขอบเขตมีชนบประเพณี เมื่อก้าวก้าวชนบประเพณีอันดีงามไปด้วยความไม่ดีของตัวเอง มันก็สะดุดตาสะดุดใจ มินำข้ายังทำลายคนทั้งชาติให้เลอะเทอะไปหมด ไม่มีขอบเขต ชนบประเพณีก็ไม่มี ไปบ้านใดเมืองใด เราดูซินะ เขาแต่งเนื้อแต่งตัวกันอย่างไรประเทศของเขา เรานี้ไปที่ไหนมันมองไม่ได้มองไปนี่แบบหนึ่งมองไปนั่นแบบหนึ่ง ทั่วประเทศไทยเป็นคนละแบบทั่วประเทศ เลอะเทอะที่สุดคือเมืองไทยของเรา อย่าให้มันในเมืองพุทธนะ

เมืองไทยเราเป็นเมืองพุทธให้ถือพระพุทธเจ้าเป็นหลักเป็นเกณฑ์ ยิ่งกว่าจะมาถือความเลวทรามของเราซึ่งจะเป็นการเอาไฟเผาโลกไปโดยลำดับนี้เท่านั้น ไม่มีความดีอะไร เป็นเครื่องตอบแทนนะ ให้พากันระมัดระวัง นี้เราเคยเตือนเสมอ เตือน ๆ เรื่อย ๆ บางทีจี้ต่อหน้าเลยก็มี ถ้ามันอุจาดบาดตาจนเกินไปก็เอาให้มันถึงกันเลย อย่างที่อยู่สวนแสงธรรมก็เหมือนกัน เข้ามาปั๊บ ๆ ล่อนจ้อนเข้ามา มากราบเราต่อหน้า ชี้น้ำ จะเห็นหรืออยู่นี้ว่าจิ้งจกอย่างนี้เลยแหละ เราไว้หน้าใครวะ กิเลสมันยังไม่ไว้หน้าธรรม ธรรมไว้หน้ากิเลสไม่ทันกัน มันต้องขัดกันป๊วะๆ เลย เวลามันหยาบโลนมาก ธรรมประเภทที่ให้พอกันก็ต้องออกทันทีเลย นี่มันดูไม่ได้นะ

ขอให้ฟังให้ถึงใจพี่น้องชาวไทยเรา ถ้าอยากถือเป็นหลักเป็นเกณฑ์เป็นเนื้อเป็นหนังเป็นสง่าราศีของชาติไทยเราจริงๆ ขอให้อะไรให้มีหลักเกณฑ์ เช่น การแต่งเนื้อแต่งตัวนี้ เลอะเทอะมากไม่มีหลักมีเกณฑ์เลย คือชาติไทยของเรา เมืองอื่นเขามีกันทั้งนั้น เมือง

ไหนๆ ประเทศไหน การแต่งเนื้อแต่งตัวอย่างนี้เขามีเครื่องหมายของเขา ชาตินั้นๆ ชาติไทยของเรานี้กลายเป็นชาติเลอะเทอะ ดูไม่ได้นะ ขอให้สะดุดใจทุกคน เสียหาย การสอนนี้ไม่ได้ผิดนะ ทุกสิ่งทุกอย่างมีขอบมีเขต เหตุใดเราเป็นลูกชาวพุทธ ซึ่งเป็นนักเหตุผลก็คือ พุทธศาสนา ทำไมถึงเหยียบเหตุเหยียบผลไปเป็นความเลอะเทอะเข้ามาทำลายบ้านเมืองของตนที่เป็นชาวพุทธ นี่เสียหายมากนะ ให้พากันจำให้ดี เอาละวันนี้เทศน์เพียงเท่านั้นแหละ

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com